

[Boligministeren.]

behandling, men det ærede medlem har ikke under de tre samråd, jeg har deltaget i, rejst nogen af de problemer, som han nu har fremsat ændringsforslag om. Dog vil jeg gerne sige, at det ærede medlem hr. Kai Moltkes udformning af underændringsforslaget under nr. 7 må bero på en misforståelse. For udlejningsbyggeri af den art, her er nævnt, skal lejen fastsættes efter reglerne i lovens § 63, som har til formål at yde garanti for, at driftstilskuddet også skal komme boligtageren til gode, d. v. s. at det ikke er en hvilken som helst lejeansættelse, der kan danne grundlag for ydelse af driftstilskud. Også her gælder den regel i overensstemmelse med lejelovens bestemmelser i § 108, at forudbetalt leje højst kan omfatte 6 måneder. Altså, der kan ikke være tale om nogen form for kapitalindsud, og lejeansættelsen vil naturligvis ske under hensyntagen til forrentning af den forudbetalte husleje.

Det ærede medlems ændringsforslag nr. 10 er overflødig, ja, hvis det blev gennemført, ville det tilmed komme de pågældende til skade. Jeg vil gerne minde om, at vuggestuer, børnehaver og fritidshjem allerede er omfattet af § 28, stk. 2, nemlig fritidshjem af punkt 2, eventuelt også af punkt 3, og vuggestuer og børnehaver kan indpasses under punkt 4, sociale institutioner. Hvis udvalget havde accepteret det ærede medlems ændringsforslag, d. v. s. indplaceret de nævnte institutioner, som det ærede medlem havde ønsket, ville det betyde en forringelse, fordi der efter punkt 6 ikke kan ydes driftstilskud. Som sagt, det, det ærede medlem har ønske om, er allerede omfattet af den gældende lov — naturligvis, vil jeg gerne sige. Når jeg har understreget dette, er det, fordi jeg ikke så gerne ser, at man får den opfattelse, at udvalget og jeg har afvist et forslag om at yde støtte til fritidshjem, vuggestuer og børnehaver; de er omfattet af den gældende lov.

Den udvidelse, jeg omtalte før — her tænker jeg på hele udvalgets ændringsforslag under nr. 9 — kan vel tages som udtryk for, at lovens kap. V om byggeri for ungdommen, byggeri med direkte socialt formål, er et afsnit i denne lov, over for hvilket hele folketinget altid har været positivt indstillet.

Jeg skal ikke komme ind på flere enkeltheder. Jeg har blot ment, at jeg burde gøre disse bemærkninger om de af det ærede medlem hr. Kai Moltke stillede ændringsforslag. Ved første behandling såvel som i udvalget har jeg været inde på de problemer, der, når lovforslaget til sin tid er vedtaget, vil være at tage fat på. Jeg betragter løsningen af disse problemer og den målsætning, loven vil komme til at udtrykke i det ændrede kap. IV, som afgørende. Derfor vil jeg gerne udtrykke håbet om, at det samarbejde, som må finde sted mellem projekterende og private bygherrer såvel som boligselskaber og kommuner, nu også har mulighed for at blive etableret. Vi har allerede gennem mange år set, at der foregår et godt samarbejde i alle landets kommuner, men nu har vi en mulighed for også at imødekomme det ønske, som kommunerne har om at få kendskab ikke blot til de nærmeste måneder, men til de nærmeste år, et ønske, der i høj grad næres både af projekterende og bygherrer. Jeg er mig bevidst, at den ændrede lov vil give boligministeriet og den til enhver tid siddende boligminister et betydeligt ansvar, og jeg vil for mit eget vedkommende gerne her påkalde aktiv medvirken fra alle sider. Jeg lægger ikke skjul på, at der også i den kommende tid vil blive brug for resignation, når man skal ind i mere langsigtede planer, resignation fra kommuner og også fra bygherrer i den udstrækning, man vil frem til den fælles målsætning: at skaffe nye boliger til de billigst mulige fremstillingsomkostninger, også hvor det skal ske gennem planlægning og samarbejde mellem flere bygherrer, måske også over kommunegrænser.

Jeg vil gerne takke flertallet for tilslutningen til lovforslaget og hele udvalget for dets saglige, grundige og hurtige arbejde og for dets tilslutning til en del af ændringsforslagene.

Axel Ivan Pedersen: Den diskussion, der her har fundet sted, har ikke indeholdt noget overraskende, men har blot understreget forskellen i de grundlæggende synspunkter mellem regeringens partier og oppositionen angående vort lands boligpolitik, en forskel, som imidlertid ikke eksisterer ude omkring i kommunerne, hvor